

disse Løfter. Og naar den højtærede Finansminister sagde, at Industrien kan arbejde under rolige Forhold, naar den paa Forhaand kan vide, hvilke Faktorer det er, den skal regne med, var det en rigtig Betragtning, og det har selvfølgelig ogsaa Industrien gjort. Men nu kommer den højtærede Minister med dette Ændringsforslag, hvorved alle disse Beregninger, som Industrien har anstillet, kuldkastrer. Og det er jo ikke det eneste Punkt, hvor den højtærede Finansminister staar i den sørgeligste Modstrid til sine egne Udtalelser fra Fortiden. Man kunde næsten staa dagevis her og fremkomme med Citater af Rigsdagstidende, der vise det samme, som disse Citater her vise, at Ministerens Ord og Løfter ere noget, man ikke kan bygge paa, det er noget, Industrien her i Landet ikke maa stole paa; hvis den bygger paa dem, bygger den paa løst Materiale, saa styrter dens Hus let sammen. Jeg tror ikke, noget Land har en Politiker til Finansminister som den Finansminister, vi have i dette Land, en Mand, der i den Grad gaar bort fra sine tidligere Standpunkter, saa at det næsten er umuligt, at nogen kan bygge paa eller indrette sig efter de Standpunkter, som den højtærede Finansminister ved givne Lejligheder indtager.

Ved forskellige Anledninger staar denne Regering frem og taler med Salvelse om, at den loyalt vil holde Lovene: Hvad der staar i Lovene, skal holdes, og de skulle loyalt gennemføres. Ja, det er, naar det gælder Militærvæsenet, saa skulle alle Forudsætninger holdes loyalt, og saa skal alt gennemføres til Punkt og Prikke, og saa skal det gennemføres i en Fart, saa ere de Herrer loyale. Men her, hvor man har givet bestemte Løfter i Toldloven af 1908 om, at Kultolden skal ophæves til førstkommande 1. Januar, er der ikke længere Tale om Loyalitet, saa bryder man, hvad man har sat ind i Lovene, og saa ind sætter man en Bestemmelse, der kan virke i saa høj Grad generende, som Tilfældet er med denne. Af disse Grunde have vi Socialdemokrater ikke kunnet være med til at stemme for den Kultoldsanmærkning, som den højtærede Minister har foreslaaet.

Zahle: Jeg skal indskrænke mig til nogle faa Bemærkninger. Jeg vil gerne tillade mig at spørge den højtærede Finansminister som Fortsættelse af nogle Forhandlinger, der have fundet Sted i Finansudvalget, om den højtærede Finansminister nu er i Stand til at sige, hvor stor en Del

af Forlystelsesskatten der opkræves af Musikerne eller som Skat paa Musik. Det er nemlig klart for Almenheden, at den Del af Forlystelsesskatten, som falder paa dette Omraade, rammer særlig haardt. Den fører til, at hvor man har større Orkestre, formindsker man dem, og hvor man har et lille Orkester, afskaffer man det. En ikke uvæsentlig Del af vore Musikere er bleven arbejdsløse, nogle af dem ere endog ligefrem blevne nødlidende. Jeg vil ogsaa spørge den højtærede Finansminister, om Forlystelsesskatten i det hele ikke indgaar med et større Beløb end paa regnet, hvilket er min Mening, og hvis den Opfattelse er rigtig, vil jeg yderligere spørge den højtærede Finansminister, om han ikke vil være med til, da nu Skatten er kommen til at give større Udbytte, end man havde ventet, at nedsætte den noget for Musikernes Vedkommende. Det er der, den er kommen til at ramme haardest og gøre mest Fortræd.

I øvrigt skal jeg blot gøre en Bemærkning med Hensyn til Anmærkningen om Kultolden. Det Parti, jeg har den Ære at tilhøre, ønsker ikke, at denne Anmærkning skal blive slettet paa Finansloven, saa at Kultoldens vedvarende Opkrævning bliver hjemlet ved særlig Lov. Skal Opkrævningen vedvare, foretrække vi, at det skal ske paa Finansloven, og af nærliggende Grunde, vel sagtens af de Grunde, som ogsaa have været afgørende for den højtærede Finansminister, naar han har villet have denne Bestemmelse gennemført som en Anmærkning paa Finansloven, nemlig for at denne Bestemmelse ikke skal kunne blive Udgangspunkt for videregaaende indirekte Skattepaalæg. Derimod ere vi imod selve Sagens Realitet, men vi anse det for rigtigt at tage vor endelige Stilling til dette sammen med de andre Skattelovforslag, thi dette er et Led i hele den Skattepolitik, som vi have med at gøre i Aar. Derfor ville vi ved denne Behandling af Finanslovsforslaget ikke deltage i Afstemningen om denne Anmærkning, idet vi ikke ønske at hjælpe Højre til at faa Anmærkningen strøgen paa Finansloven, da vi, som sagt, befrygte, at det reelle, der ligger i Anmærkningen, dog vil blive gennemført ved et særligt Lovforslag, hvad der let kan føre til videregaaende indirekte Beskatning.

Jeg har endnu blot en enkelt Bemærkning at gøre i Anledning af det Samraad, som er omtalt under Nr. 64 i Betænkningen, hvor der staar, at der ved Samraadet er forhandlet om Stempelfriheden for uac-